

คดีหมายเลขดำที่ พ ๑๕๔/๒๕๖๐

คดีหมายเลขแดงที่ พ ๑๙๘/๒๕๖๐

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดระยอง

ป.พ.พ. เหตุฟ้องหย่า มาตรา ๑๕๑๖ (๘)

การที่โจทก์จำเลยอยู่กินฉันสามีภริยา มีบุตรด้วยกัน 1 คน จำเลยได้ทำหนังสือไว้แก่โจทก์ว่า “จำเลยจะเลิกข้องเกี่ยวกับบอบายมุข เลิกเล่นหอย เลิกดื่มสุรา หรือสารมึนเมาทุกชนิด” จำเลยยังคงทำตัวเหมือนเดิม พฤติการณ์การกระทำของจำเลยเป็นการประพฤติชั่วและเป็นการผิดทัณฑ์บนแก่จำเลย ถือเป็นเหตุฟ้องหย่าตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๕๑๖ (๘)

โจทก์ขอให้ตนมีอำนาจปกครองบุตรแต่เพียงผู้เดียวเนื่องจากจำเลยมีพฤติกรรมยุ่งเกี่ยวกับบอบายมุขไม่อุปการะเลี้ยงดูบุตรผู้เยาว์ยอมเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปกครองตามที่กฎหมายกำหนด เห็นควรถอนอำนาจปกครองบุตรผู้เยาว์ของจำเลย โดยให้โจทก์เป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรฝ่ายเดียว

โจทก์ฟ้องขอให้โจทก์และจำเลยอย่าขาดจากการเป็นสามีภริยา และให้ถอนอำนาจปกครองบุตรของจำเลยและให้โจทก์เป็นผู้ปกครองบุตรผู้เยาว์แต่เพียงผู้เดียว

จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยในประเด็นแรกว่า โจทก์ผิดทัณฑ์บนที่ทำไว้เป็นหนังสือในเรื่องความประพฤติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๑๖ (๘) หรือไม่ เห็นว่า โจทก์จดทะเบียนสมรสกับจำเลย มีบุตรด้วยกัน ๑ คน นายเกษมศิริ อายุ ๑๕ ปีเศษ ระหว่างโจทก์จำเลยอยู่กินกันฉันสามีภริยา จำเลยได้ดื่มสุราเป็นอาจิม โดยมีเหตุฉวยชนหลายครั้ง และเล่นหอยเป็นอาจิม ในลักษณะเกินฐานานารูปของครอบครัว จำเลยได้ทำทัณฑ์บนให้แก่โจทก์ตามสำเนาหนังสือทัณฑ์บน แต่จำเลยหาได้กลับตนเป็นคนดีตามที่สัญญาไว้ พฤติการณ์ของจำเลยเป็นการผิดทัณฑ์บนที่ทำให้ไว้กับโจทก์ เป็นหนังสือเรื่องความประพฤติ ถือเป็นเหตุฟ้องหย่าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๑๖ (๘)

ประเด็นต้องวินิจฉัยประการที่สองว่า สมควรถอนอำนาจปกครองผู้เยาว์ของจำเลย หรือไม่ เห็นว่า การที่จำเลยยุ่งเกี่ยวกับบอบายมุขไม่อุปการะเลี้ยงดูบุตรผู้เยาว์ยอมเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปกครองตามที่กฎหมายกำหนด จึงไม่สมควรเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองผู้เยาว์ เห็นควรถอนอำนาจปกครองบุตรผู้เยาว์ของจำเลย ให้โจทก์เป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรผู้เยาว์แต่ฝ่ายเดียว

พิพากษาให้โจทก์และจำเลยหย่าขาดจากกัน ให้โจทก์เป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรผู้เยาว์แต่เพียงผู้เดียว ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ คำขออื่นนอกจากนี้ให้เป็นพับ/

นายพงศ์พันธ์ ชื่นศิริกาญจน์ - ย่อ

นายศุภกัศย์ เอมอ่อน - ตรวจ

คดีหมายเลขดำที่ พ ๑๔๘/๒๕๖๐

คดีหมายเลขแดงที่ พ ๒๐๐/๒๕๖๐

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดระยอง

ป.พ.พ. ถอนอำนาจปกครองบุตร มาตรา ๑๕๘๒ วรรคหนึ่ง

จำเลยเล่นการพนัน เทียวเตรเป็นอาจิมและติดหนี้พนันมากมายจนโจทก์ต้องตามใช้หนี้ให้เรื่อยมา จำเลยหลบหนีเจ้าหนี้และทิ้งร้างโจทก์และบุตรไปไม่กลับมาหาโจทก์และบุตรอีกเลย และทอดทิ้งผู้เยาว์ให้อยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของโจทก์แต่เพียงผู้เดียว เป็นการใช้อำนาจปกครองเกี่ยวแก่ตัวผู้เยาว์โดยมิชอบ ทั้งเป็นการประพฤดิชั่วร้าย สมควรถอนอำนาจปกครองเสียทั้งหมด ตามป.พ.พ. มาตรา ๑๕๘๒ วรรคหนึ่ง

โจทก์ฟ้องขอให้ศาลมีคำสั่งถอนอำนาจปกครองของจำเลยที่มีต่อเด็กหญิงพรานซิสก้า ผู้เยาว์ และให้โจทก์เป็นผู้ใช้อำนาจปกครองผู้เยาว์แต่เพียงผู้เดียว

จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ

ข้อเท็จจริงรับฟังยุติได้ว่า เด็กหญิงพรานซิสก้า ผู้เยาว์เป็นบุตรของโจทก์และจำเลยซึ่งอยู่กินฉันสามีภริยาโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส ปัจจุบันอายุ ๘ ปีเศษ โจทก์เป็นบิดาโดยชอบกฎหมายของผู้เยาว์ตามคำสั่งศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสุรินทร์ ระหว่างอยู่กินฉันสามีภริยาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ จนถึงปี ๒๕๕๓ จำเลยเล่นการพนัน เทียวเตรเป็นอาจิมและติดหนี้พนันมากมายจนโจทก์ต้องตามใช้หนี้ให้เรื่อยมา ต่อมาปี พ.ศ.๒๕๕๕ จำเลยหลบหนีเจ้าหนี้และทิ้งร้างโจทก์และบุตรไปไม่กลับมาหาโจทก์และบุตรอีกเลยจนถึงปัจจุบัน โจทก์เป็นผู้อุปการะเลี้ยงดูผู้เยาว์เพียงผู้เดียวตลอดมา

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยในว่า มีเหตุอันสมควรถอนอำนาจปกครองผู้เยาว์ของจำเลย หรือไม่ เห็นว่า การที่จำเลยทอดทิ้งผู้เยาว์ให้อยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของโจทก์แต่เพียงผู้เดียว และติดการพนันจนเป็นหนี้มากมายนั้น เป็นการใช้อำนาจปกครองเกี่ยวแก่ตัวผู้เยาว์โดยมิชอบ ทั้งเป็นการประพฤดิชั่วร้ายสมควรถอนอำนาจปกครองเสียทั้งหมด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๘๒ วรรคหนึ่ง

ศาลพิพากษาว่า ให้ถอนอำนาจปกครองของที่มีต่อเด็กหญิงพรานซิสก้า ผู้เยาว์ ให้โจทก์เป็นผู้ใช้อำนาจปกครองเด็กหญิงพรานซิสก้า ผู้เยาว์แต่เพียงผู้เดียว ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ./

นายโอกาส ดิงาม - ย่อ

นายไพโรจน์ แบนมาก - ตรวจ

คดีหมายเลขดำที่ พ ๑๗๑/๒๕๖๐

คดีหมายเลขแดงที่ พ ๒๐๖/๒๕๖๐

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดระยอง

ป.พ.พ. อำนาจปกครองบุตร, การอุปการะเลี้ยงดูบุตร มาตรา ๒๐, ๑๕๒๑, ๑๕๖๔

ประกอบ พ.ร.บ. ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓
มาตรา ๖

โจทก์และจำเลยมีบุตรด้วยกัน ๓ คน ปัจจุบันบุตรทั้ง ๓ คน อยู่กับโจทก์ ส่วนจำเลยอาศัยอยู่กับภริยาใหม่ จากการสอบถามบุตร ๒ คน ให้ถ้อยคำในทำนองเดียวกันว่าหลังจากจำเลยไปอาศัยอยู่กับภริยาใหม่ ยังคงมารับบุตรไปเลี้ยงดูในวันหยุดโดยให้อนอนที่บ้านของจำเลย และให้เงินใช้พฤติการณ์จำเลยยังคงให้ความรักและเอาใจใส่บุตรทั้งสามตามสมควร เพื่อความผาสุกและประโยชน์ของบุตรทั้งสาม ให้โจทก์และจำเลยเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรทั้งสามร่วมกันตามป.พ.พ. มาตรา ๑๕๒๑ ประกอบ พ.ร.บ. ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๖

บิดามารดามีหน้าที่อุปการะเลี้ยงดูและให้การศึกษาตามสมควรแก่บุตรในระหว่างที่เป็นผู้เยาว์จนกว่าจะบรรลุนิติภาวะ ป.พ.พ. การอุปการะเลี้ยงดูบุตร มาตรา ๒๐ และมาตรา ๑๕๖๔ วรรคหนึ่ง จำเลยทำงานบริษัทมหาชนแห่งหนึ่งมีรายได้เดือนละ ๕๐,๐๐๐ บาท และมีรายได้จากโบนัสปีละ ๕ เดือน จำเลยมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรทั้งสาม เดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไป

โจทก์ฟ้องขอให้ศาลพิพากษาว่าบันทึกข้อตกลงท้ายหย่าระหว่างโจทก์กับจำเลยในข้อที่ ๒ เป็นโมฆะ และให้โจทก์มีอำนาจปกครองบุตรทั้ง ๓ คือ และให้จำเลยจ่ายเงินค่าเลี้ยงดูบุตรทั้งสาม เดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท นับแต่วันฟ้อง จนบุตรทั้งสามมีอายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์

จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ

ข้อเท็จจริงรับฟังยุติได้ว่าโจทก์และจำเลยเป็นสามีภริยากันโดยชอบด้วยกฎหมาย มีบุตรด้วยกัน ๓ คน เด็กชายฐิติพัทธ์ อายุ ๙ ปี เด็กชายสหภูมิ อายุ ๗ ปี เด็กหญิงพิมพ์ศรญา อายุ ๕ ปี ต่อมาโจทก์จำเลยจดทะเบียนหย่าขาดกันโดยตกลงให้จำเลยเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรทั้งสามคน

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประเด็นแรก ว่า บุคคลใดสมควรเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรทั้งสามของจำเลย เห็นว่า ปัจจุบันเด็กชายฐิติพัทธ์ และเด็กชายสหภูมิอยู่กับโจทก์จังหวัดระยอง ส่วนเด็กหญิงพิมพ์ศรญา อยู่กับมารดาโจทก์ที่จังหวัดปทุมธานี ซึ่งหลักจากจำเลยไปอาศัยอยู่กับภริยาใหม่ ยังคงมารับบุตรไปเลี้ยงดูในวันหยุดโดยให้อนอนที่บ้านของจำเลย และให้เงินใช้ พฤติการณ์จำเลยยังคงให้ความรักและเอาใจใส่บุตรทั้งสาม ยังไม่มีพฤติกรรมร้ายแรงถึงกับเป็นเหตุที่จะต้องถอนอำนาจปกครอง เพื่อความผาสุกและประโยชน์ของบุตรทั้งสาม ให้โจทก์และจำเลยเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรทั้งสามร่วมกันตามประมวล

กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๒๑ ประกอบพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๖

ประเด็นต้องวินิจฉัยประการที่สุดท้ายว่า โจทก์จำเลยต้องจ่ายเงินค่าอุปการะเลี้ยงดูหรือไม่ โจทก์ทำงานรับจ้างในโรงแรมแห่งหนึ่งมีรายได้เดือนละ ๑๐,๘๐๐ บาท ต้องจ่ายค่าเช่าบ้านเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท และค่าเลี้ยงดูบุตรทั้ง ๓ คน เมื่อพิจารณาจากรายได้ของจำเลยแล้วรายได้เดือนละประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท และมีรายได้จากโบนัสปีละประมาณ ๕ เดือน โดยจำเลยมิได้ต่อสู้คดีให้เห็นเป็นอย่างอื่น จำนวนค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรทั้งสามที่จำเลยมีหน้าที่ต้องจ่าย เดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท หรือคิดเป็นเงินเดือนละ ๕,๐๐๐ บาทต่อคน นับว่าพอสมควรแล้ว ส่วนคำขอที่โจทก์ขอให้จำเลยจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรทั้งสามนับจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าบุตรทั้งสามมีอายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ บิดามารดามีหน้าที่อุปการะเลี้ยงดูและให้การศึกษาตามสมควรแก่บุตรในระหว่างที่เป็นผู้เยาว์จนกว่าจะบรรลุนิติภาวะ ทั้งผู้เยาว์อาจบรรลุนิติภาวะด้วยการสมรสได้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์การอุปการะเลี้ยงดูบุตร มาตรา ๒๐ และมาตรา ๑๕๖๔ วรรคหนึ่ง

พิพากษาให้โจทก์และจำเลยเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองเด็กชายฐิติพัทธ์ เด็กชายสหภูมิ และเด็กหญิงพิมพ์ศญา บุตรผู้เยาว์ทั้งสามร่วมกัน ให้จำเลยจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรผู้เยาว์ทั้งสาม คนละ ๕,๐๐๐ บาท ต่อเดือนนับแต่วันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๐) เป็นต้นไป จนกว่าบุตรผู้เยาว์แต่ละคนจะบรรลุนิติภาวะ ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก/

นายพงศ์พันธ์ ชื่นศิริกาญจน์ - ย่อ
นายไพโรจน์ แบนมาก- ตรวจ

คดีหมายเลขดำที่ พ ๑๒๒/๒๕๖๑

คดีหมายเลขแดงที่ พ ๑๕๙/๒๕๖๑

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดระยอง

ป.พ.พ. สมรสซ้อน, การสมรสเป็นโมฆะ, ห้ามฟ้องบุพการี, มาตรา ๑๔๕๒, ๑๔๙๕, ๑๕๖๒

แม้ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๕๓๖ จะได้บัญญัติว่า เด็กเกิดแต่หญิงขณะเป็นภริยาชายหรือภายในสามร้อยลিবวันนับแต่วันที่การสมรสสิ้นสุดลง ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นสามีหรือเคยเป็นสามี แต่ข้อสันนิษฐานดังกล่าวมิได้เป็นข้อสันนิษฐานเด็ดขาด เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดยืนยันว่าโจทก์เป็นบิดาของจำเลยที่ ๒ หรือจำเลยทั้งสองโต้แย้งว่าโจทก์เป็นบิดาของจำเลยที่ ๒ สิทธิของโจทก์จึงยังมีได้ถูกโต้แย้ง ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๕๕ ปัญหาเรื่องอำนาจฟ้องเป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนศาลยกขึ้นวินิจฉัยเองได้ ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๑๔๒ (๕) โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง

โจทก์ฟ้องขอให้พิพากษาว่าจำเลยที่ ๒ ไม่ใช่บุตรชอบด้วยกฎหมายของโจทก์

จำเลยทั้งสองขาดนัดยื่นคำให้การ

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ เห็นว่า แม้คดีจะได้ความว่าขณะจำเลยที่ ๒ เกิดโจทก์และจำเลยที่ ๑ ยังมีได้จดทะเบียนหย่า แต่โจทก์ก็เบิกความยืนยันว่าได้แยกกันอยู่ตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๕๘ และจำเลยที่ ๑ ไปคบหากับนายชัชพิภูมิ ทั้งยังปรากฏข้อเท็จจริงว่าในทะเบียนคนเกิดระบุว่านายชัชพิภูมิเป็นบิดาของจำเลยที่ ๒ จึงไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดๆที่จะยืนยันว่าโจทก์เป็นบิดาของจำเลยที่ ๒ ทั้งไม่ปรากฏว่าจำเลยทั้งสองมีการโต้แย้งสิทธิ์เกี่ยวกับความเป็นบิดาของจำเลยที่ ๒ กับโจทก์ แม้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๓๖ จะสันนิษฐานว่าจำเลยที่ ๒ เป็นบุตรก็ตาม แต่ข้อสันนิษฐานดังกล่าวมิได้เป็นข้อสันนิษฐานเด็ดขาด เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดที่ยืนยันว่าโจทก์เป็นบิดาของจำเลยที่ ๒ หรือจำเลยทั้งสองโต้แย้งว่าโจทก์เป็นบิดาของจำเลยที่ ๒ สิทธิของโจทก์จึงยังมีได้ถูกโต้แย้ง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๕๕ ปัญหาเรื่องอำนาจฟ้องเป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ศาลจึงยกขึ้นวินิจฉัยได้แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดยกขึ้นเป็นข้อโต้แย้ง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๑๔๒ (๕) โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง

พิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ

นายสุภาพ คิตอ่าน - ย่อ

นายไพโรจน์ แบนมาก - ตรวจ

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดระยอง

ป.พ.พ. สัญญาระหว่างสมรส, เหตุฟ้องหย่า, แบ่งความรับผิดชอบในหนี้, มาตรา ๑๔๖๙, ๑๕๑๖ (๑), ๑๕๓๕

ป.วิ.พ. ภาระการพิสูจน์ มาตรา ๘๔/๑

ระหว่างจำเลยอยู่กินฉันสามีภริยากับโจทก์ จำเลยคบหาหญิงอื่นอันมีลักษณะชู้สาว จึงเป็นเหตุให้โจทก์ฟ้องหย่าได้ ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๕๑๖ ระหว่างสมรสจำเลยจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินให้โจทก์ถือกรรมสิทธิ์ จึงถือเป็นสัญญาเกี่ยวกับทรัพย์สินระหว่างที่เป็นสามีภรรยาติดตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๔๖๙ จำเลยยอมมีสิทธิบอกล้างนิติกรรมยกให้ที่ดินซึ่งเป็นทรัพย์สินระหว่างสมรสได้ โจทก์มีภาระการพิสูจน์แต่โจทก์ไม่มีพยานหลักฐานมาพิสูจน์ให้รับฟังตามข้อกล่าวอ้าง จึงไม่อาจรับฟังได้ว่ารถยนต์เป็นสินสมรสตามข้อกล่าวอ้างตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๘๔/๑ หนี้ที่เกิดขึ้นระหว่างสมรสเมื่อการสมรสสิ้นสุดลงให้แบ่งความรับผิดชอบในหนี้ที่จะต้องรับผิดชอบด้วยกัน ตามส่วนเท่ากันตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๕๓๕

โจทก์ฟ้องขอให้จำเลยหย่าขาดจากการเป็นสามีภริยากับโจทก์ ให้จำเลยแบ่งสินสมรสรถยนต์หมายเลขทะเบียน ๗๕๖๕ จังหวัดระยอง ให้แก่โจทก์ครึ่งหนึ่ง หากเป็นการพันวิสัยไม่สามารถแบ่งได้ให้นำทรัพย์สินดังกล่าวออกขายประมูลกันระหว่างโจทก์กับจำเลยและหากยังไม่สามารถตกลงกันได้ให้นำออกขายทอดตลาดและนำเงินมาแบ่งกันคนละครึ่ง ให้จำเลยรับภาระหนี้คนละครึ่งกับโจทก์

จำเลยให้การและฟ้องแย้ง ขอให้ยกฟ้องและขอให้โจทก์โอนที่ดินคืนแก่จำเลย

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยในประเด็นแรกว่า มีเหตุฟ้องหย่าตามฟ้องของโจทก์หรือไม่ เห็นว่าการเบิกความของจำเลยว่าอายุมากแล้วมีโรคประจำตัวไม่ฝักใฝ่เรื่องเพศไม่เคยคบหาติดพัน หญิงอื่นในลักษณะชู้สาว การเบิกความเช่นนี้ของจำเลยเป็นการง่ายที่จะกล่าวอ้าง แล้วการเบิกความว่าผู้หญิงในภาพถ่ายเป็นภาพหลานสาว แต่จำเลยไม่นำหญิงตามภาพถ่ายมาเบิกความอธิบายยืนยันตามที่จำเลยกล่าวอ้าง พยานหลักฐานของจำเลยจึงมีน้ำหนักน้อยกว่าพยานหลักฐานของโจทก์ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าระหว่างจำเลยอยู่กินฉันสามีภริยากับโจทก์ จำเลยคบหาหญิงอื่นอันมีลักษณะชู้สาว จึงเป็นเหตุให้โจทก์ฟ้องหย่าได้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๕๑๖ (๑)

ประเด็นต้องวินิจฉัยต่อมาว่า จำเลยมีสิทธิฟ้องเพิกถอนนิติกรรมให้ถือกรรมสิทธิ์รวมที่ดินซึ่งเป็นนิติกรรมระหว่างสมรสตามฟ้องแย้งหรือไม่ เห็นว่า ระหว่างสมรสจำเลยจดทะเบียนโอน

กรรมสิทธิ์ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๓๑๑ ให้โจทก์ถือกรรมสิทธิ์ ๑ ใน ๒ ส่วน จึงถือเป็นสัญญาเกี่ยวกับทรัพย์สินระหว่างที่เป็นสามีภรรยาซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๖๙ ให้สิทธิสามีหรือภริยาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งบอกล้างสัญญาได้ เมื่อจำเลยให้การต่อสู้และฟ้องแย้งขอให้เพิกถอนจึงถือเป็นการบอกล้างสัญญาเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ทำไว้ต่อกันระหว่างที่เป็นสามีภริยากันดังกล่าวแล้ว และกฎหมายดังกล่าวการบอกล้างสัญญาระหว่างสมรสไม่มีบทบัญญัติว่าจะต้องถูกกลั่นแกล้งแต่อย่างใด ดังนั้นจำเลยย่อมมีสิทธิบอกล้างนิติกรรมยกให้ที่ดินซึ่งเป็นทรัพย์สินระหว่างสมรสได้

ประเด็นต้องวินิจฉัยต่อมาว่า โจทก์มีสิทธิแบ่งสินสมรสรถยนต์หมายเลขทะเบียน ขก ๗๕๖๕ จังหวัดระยอง หรือไม่เพียงใด เห็นว่า แม้สิทธิตามสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ หากได้มาในระหว่างสมรสจะเป็นสินสมรสก็ตาม แต่ทางนำสืบของโจทก์ก็ไม่ปรากฏพยานหลักฐานเกี่ยวกับสัญญาเช่าซื้อว่าได้มาในระหว่างสมรสหรือไม่อย่างไร หรือรถยนต์คันดังกล่าวเป็นกรรมสิทธิ์ของจำเลยหรือไม่ โจทก์มีเพียงภาพถ่ายรถยนต์มาแสดงเท่านั้น เมื่อประเด็นนี้โจทก์มีภาระการพิสูจน์แต่โจทก์ไม่มีพยานหลักฐานมาพิสูจน์ให้รับฟังตามข้ออ้างจึงไม่อาจรับฟังได้ว่ารถยนต์คันดังกล่าวเป็นสินสมรสตามข้อกล่าวอ้าง

ประเด็นต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายว่า จำเลยต้องรับผิดชอบในหนี้ตามสัญญาเช่าซื้อรถยนต์หมายเลขทะเบียน บว ๒๐๕๗ จังหวัดระยอง หรือไม่ เห็นว่า ตามหนังสือทวงถามยืนยันว่าได้นำรถยนต์ประมูลออกขายทอดตลาด เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๐ จึงทำให้ทราบว่ามีหนี้ค้างชำระค่าขาดราคา ๑๑๔,๓๑๓.๙๘ บาท โดยจำเลยมิได้นำสืบแก้ว่าไม่ใช่หนี้ที่เกิดในระหว่างสมรสหรือนำสืบให้เห็นเป็นประการอื่น จึงถือได้ว่าหนี้ดังกล่าวเกิดขึ้นระหว่างสมรส เมื่อการสมรสสิ้นสุดลงตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๕๓๕ บัญญัติให้แบ่งความรับผิดชอบในหนี้ที่จะต้องรับผิดชอบด้วยการตามส่วนเท่ากัน จำเลยจึงต้องรับผิดชอบในหนี้ดังกล่าวกับโจทก์คนละครึ่ง

พิพากษาว่า ให้จำเลยและโจทก์หย่าขาดจากกัน ให้จำเลยรับผิดชอบในหนี้ต่อธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ในมูลหนี้ค่าขาดราคาตามสัญญาเช่าซื้อรถยนต์หมายเลขทะเบียน บว ๒๐๕๗ จังหวัดระยอง กับโจทก์ครึ่งหนึ่งเป็นเงิน ๕๗,๑๕๖.๙๙ บาท ค่าขอตามฟ้องโจทก์นอกจากนี้ให้ยกให้โจทก์จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๓๑๑ ตำบลเพ อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง เนื้อที่ ๑ ใน ๒ ส่วน แก่จำเลย หากไม่ดำเนินการให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของโจทก์ ค่าธรรมเนียมและค่าทนายความในส่วนของผู้ฟ้องโจทก์และฟ้องแย้งให้เป็นพับ./

นายสุภาพ คิดอ่าน - ย่อ

นายไพโรจน์ แบนมาก - ตรวจ

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดระยอง

ป.วิ.พ. อำนาจฟ้อง, ดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำ, ฟ้องซ้อน, ถอนฟ้อง, มาตรา ๕๕, ๑๔๔, ๑๗๓ วรรคสอง (๑), ๑๗๖

แม้ได้ความว่าจำเลยเคยยื่นฟ้องโจทก์เป็นจำเลยต่อศาลนี้เป็นคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ๑๑๙/๒๕๕๗ ขอให้จำเลยเป็นบิดาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้เยาว์ แต่ก็ปรากฏว่ามีการถอนฟ้อง ศาลมีคำสั่งจำหน่ายคดีและคดีถึงที่สุดโดยที่ยังมิได้มีการพิพากษาหรือคำสั่งในประเด็นแห่งคดี ผลของการถอนคำฟ้องย่อมลบล้างผลแห่งการยื่นคำฟ้องและทำให้คู่ความกลับสู่ฐานะเดิมเสมือนหนึ่งมิได้มีการยื่นฟ้องเลยตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๑๗๖ การที่โจทก์ยื่นฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้จึงไม่เป็นฟ้องซ้อน ฟ้องซ้ำ หรือดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำ การฟ้องคดีของโจทก์เป็นการฟ้องหรือดำเนินคดีแทนผู้เยาว์เป็นเรื่องระหว่างผู้เยาว์กับจำเลย โจทก์จึงมีอำนาจฟ้อง

โจทก์ฟ้องขอให้ผู้เยาว์เป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของจำเลย ให้โจทก์เป็นผู้ใช้อำนาจปกครองแต่ผู้เดียว ให้จำเลยดำเนินการให้ผู้เยาว์ถือสัญชาติเดนมาร์กและให้จำเลยชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูผู้เยาว์เป็นเงิน ๓๕,๘๔๐,๐๐๐ บาท

จำเลยให้การ ขอให้ยกฟ้องและขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมายว่าฟ้องของโจทก์เป็นฟ้องซ้อนหรือดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำและโจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๕๕๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรในระหว่างที่เด็กเป็นผู้เยาว์ ถ้าเด็กมีอายุยังไม่ครบสิบห้าปีบริบูรณ์ ผู้แทนโดยชอบธรรมของเด็กเป็นผู้ฟ้องแทนเด็กก็ได้ และตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๕๖๕ บัญญัติว่า การร้องขอค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรหรือขอให้บุตรได้รับการอุปการะเลี้ยงดูโดยประการอื่นนอกจากอัยการจะยกคดีขึ้นว่ากล่าวตามมาตรา ๑๕๖๒ แล้ว บิดาหรือมารดาจะนำคดีขึ้นว่ากล่าวก็ได้ เห็นว่า เป็นเรื่องสิทธิเฉพาะตัวของผู้เยาว์โดยแท้ ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้เยาว์ไม่อาจทำสัญญาเพื่อตกลงระงับสิทธิหรือสละข้อเรียกร้องของผู้เยาว์ดังกล่าวได้ ประกอบกับการฟ้องคดีของโจทก์เป็นการฟ้องหรือดำเนินคดีแทนผู้เยาว์เป็นเรื่องระหว่างผู้เยาว์กับจำเลย โจทก์จึงมีอำนาจฟ้อง

คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายว่า ฟ้องของโจทก์เป็นฟ้องซ้อนหรือดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำหรือไม่ แม้ได้ความว่าจำเลยเคยยื่นฟ้องโจทก์เป็นจำเลยต่อศาลนี้เป็นคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ๑๑๙/๒๕๕๗ ขอให้จำเลยเป็นบิดาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้เยาว์ แต่ก็ปรากฏว่ามีการถอนฟ้องศาลมีคำสั่งจำหน่ายคดีและคดีถึงที่สุดโดยที่ยังมิได้มีการพิพากษาหรือคำสั่งในประเด็นแห่งคดีและผลของการถอนคำฟ้องย่อมลบล้างผลแห่ง

การยื่นคำฟ้องและทำให้คู่ความกลับสู่ฐานะเดิมเสมือนหนึ่งมิได้มีการยื่นฟ้องเลย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๑๗๖ การที่โจทก์ยื่นฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้จึงไม่เป็นฟ้องซ้อน ฟ้องซ้ำ หรือดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำ

พิพากษาว่า เด็กหญิงอัปสร่า แจสมินปล็อกเนอร์ นิวเซ่น ผู้เยาว์ เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของจำเลย ให้โจทก์และจำเลยใช้อำนาจปกครองบุตรผู้เยาว์ร่วมกันโดยให้ทั้งสองฝ่ายผลัดกันเลี้ยงดูบุตร ทั้งนี้ให้โจทก์เลี้ยงดูบุตรในวันอังคารถึงวันเสาร์ ให้จำเลยเลี้ยงดูบุตรในวันอาทิตย์และวันจันทร์ โดยให้ฝ่ายจำเลยเป็นผู้ไปรับไปส่งบุตรให้แก่โจทก์ หากฝ่ายใดไม่ยอมส่งมอบบุตรให้อีกฝ่ายเลี้ยงดู ให้บุตรอยู่ในความดูแลของอีกฝ่ายหนึ่งโดยตลอดทันที ให้จำเลยชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรผู้เยาว์เดือนละ ๒๐,๐๐๐ บาท นับแต่วันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐) เป็นต้นไป จนกว่าบุตรผู้เยาว์จะบรรลุนิติภาวะ กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ ๑๕,๐๐๐ บาท ข้อหาและคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก./

นายสุภาพ คิดอ่าน - ย่อ

นายนเรศน์ คุวิจิตรสุวรรณ - ตรวจ